

3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym środek przewidziany w *Real Decreto-Ley 10/2022* nie jest zgodny z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 ⁽²⁾ oraz art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/944 ⁽³⁾:

- pomoc państwa nie jest zgodna z wyjątkami od swobodnego ustalania cen przewidzianymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2019/944, ponieważ istnieje możliwość zastosowania innych, mniej uciążliwych środków;
- ponadto środek ten powoduje po stronie skarżącej nieproporcjonalne koszty dodatkowe, które zgodnie z następującym uzasadnieniem mają charakter dyskryminujący.

4. Zarzut czwarty, dotyczący dyskryminacji:

- nieobjęcie wszystkich zabezpieczeń wyłączeniem z mechanizmu dostosowawczego ma charakter dyskryminujący. Kryteria wyłączenia nie są istotne, ponieważ zarówno nabywcy na rynku hurtowym, jak i inne podmioty rynkowe są w stanie zawierać umowy w przedmiocie podobnych zabezpieczeń uzyskując równoważne umowne struktury* w zakresie dostaw energii;
- ponadto dyskryminacja jest tym bardziej istotna, że podobieństwa te wynikają z liberalizacji sektora na podstawie prawa UE. Strona skarżąca nie znają żadnego uzasadnienia tej dyskryminacji, ale uważają, że jest mało prawdopodobne, aby jakiegokolwiek wyjaśnienie miało charakter proporcjonalny.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia przez Komisję uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej.

Strona skarżąca zachowała się zgodnie ze wskazówkami i zachętami instytucji europejskich, a w szczególności Komisji. Zachowywała się zatem jak aktywne i świadome ekologicznie konsumentki i podpisały umowę z przedsiębiorstwem innym niż ich dostawca energii, które gwarantowało, że cała zużywana przez nie energia elektryczna pochodziła z odnawialnego źródła. Komisja naruszyła jednak to oczekiwanie i zatwierdziła środek, który nakładał na nich karę za stosowanie takiej umownej struktury w zakresie dostaw energii.

⁽¹⁾ *Real Decreto-ley 10/2022, de 13 de mayo, por el que se establece con carácter temporal un mecanismo de ajuste de costes de producción para la reducción del precio de la electricidad en el mercado mayorista* (Dekret królewski 10/2022 z dnia 13 maja 2022 r. ustanawiający tymczasowy mechanizm dostosowania kosztów produkcji w celu obniżenia ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (przekształcenie) (Dz.U. 2019 L 158, s. 54).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (przekształcenie) (Dz.U. 2019 L 158, s. 125).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2022 r. – RN/EUIPO

(Sprawa T-606/22)

(2022/C 482/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RN (przedstawiciel: adwokat S. Moya Felix)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego (dyrektora wykonawczego EUIPO) z dnia 4 lipca 2022 r. dotyczącej odpowiedzi na zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego na brak wypłaty dodatku edukacyjnego na rzecz skarżącego w określonych okresach oraz braku uznania prawa skarżącego do otrzymywania połowy pełnych dodatków rodzinnych (obejmujących 1/3 dodatku na gospodarstwo domowe, dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu oraz dodatek edukacyjny na syna skarżącego) od określonej daty;

- stwierdzenie, w konsekwencji, prawa skarżącego do tych świadczeń rodzinnych (dodatku edukacyjnego w określonych okresach, a także połowy świadczeń rodzinnych, obejmujących 1/3 dodatku na gospodarstwo domowe, dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu oraz dodatku edukacyjnego na syna skarżącego) od określonej daty;
- obciążenie organu powołującego (EUIPO) całością kosztów postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 67 w związku z art. 63 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej⁽¹⁾.

EUIPO nie uszanowało orzeczenia wydanego przez sąd krajowy w dniu 28 listopada 2021 r. dotyczącego prawa do pieczy, ponieważ EUIPO uważa, iż 50 % dodatków rodzinnych nie należy wypłacać skarżącemu, lecz tylko drugiemu rodzicowi, urzędnikowi EUIPO, z bardzo uznaniowych powodów, takich jak to, że orzeczenie sądu krajowego nie precyzuje, czy syn skarżącego mieszka z obojgiem rodziców przez dokładnie 50 % czasu. EUIPO przeinaczyło fakty, ponieważ zazwyczaj orzeczenia sądu rodzinnego nie precyzują okresów czasu, godzin czy dni.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1, 2, 3 załącznika VII regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w zakresie dodatków rodzinnych.

Skarżący kwestionuje zatem decyzję organu powołującego EUIPO nie tylko w zakresie odmowy przyznania połowy dodatków rodzinnych od określonej daty, ale także w zakresie odmowy przyznania dodatków edukacyjnych za określone okresy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Unii (Dz.U. 1962, P 045, s. 1385).

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2022 r. – Sberbank Europe/EBC

(Sprawa T-632/22)

(2022/C 482/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 lipca 2022 r. odmawiającej udzielenia skarżącej dostępu do oceny znajdowania się u progu upadłości lub zagrożenia upadłością zgodnie z art. 18 SRMR⁽¹⁾, którą EBC sporządził w dniu 27 lutego 2022 r. w odniesieniu do oddziału skarżącej w Słowenii, Sberbank banka d.d;
- Obciążenie EBC kosztami skarżącej.